

I. PRINCIPIS GENERALS

- 1.** La Fisioteràpia constitueix una professió autònoma i amb identitat pròpia dins l'àmbit sanitari, l'objectiu de la qual és preservar, restablir i augmentar el nivell de salut dels ciutadans amb la finalitat de millorar les condicions de vida de la persona i de la Comunitat i, específicament, la prevenció, la promoció, el manteniment i la recuperació de la funcionalitat mitjançant qualsevol dels mitjans manuals, físics i químics al seu abast.
- 2.** La Fisioteràpia reconeix la salut com a un dels valors més fonamentals de la condició humana i, per tant, el seu exercici ha de vetllar perquè el dret a gaudir-ne es faci efectiu en la major amplitud possible, tot i posant a l'abast de la població els mitjans que siguin de la seva competència.
- 3.** El sistema de salut és l'àmbit d'actuació propi del fisioterapeuta i, en conseqüència, assumeix la responsabilitat de procurar-ne la millora i la promoció de la seva qualitat i l'extensió a tots els ciutadans, bo i aplicant el principi d'universalització de l'assistència.
- 4.** El respecte estricte dels drets humans i socials de l'individu és el principi bàsic de l'actuació del fisioterapeuta, de tal manera que no poden ser estranys als aspectes que els siguin concernents, ans al contrari, es comprometen en la seva defensa i promoció.
- 5.** Cap fisioterapeuta pot ser discriminat per raó de les seves condicions o conviccions personals o per motius diferents de l'ètica i de la seva capacitat professional.
- 6.** Els fisioterapeutes han de conèixer les seves responsabilitats i, conseqüentment, els límits de la seva actuació professional.
- 7.** L'exercici professional de la Fisioteràpia es regeix per les normes deontològiques d'aquest Codi. Per tant, els fisioterapeutes resten obligats a seguir-lo fidelment i a fer-ne respectar els preceptes.

II. RELACIONS AMB L'USUARI

- 8.** L'aplicació de la Fisioteràpia mai no serà discriminatòria ni resultarà limitada per consideracions de nacionalitat, de raça o de política, ni amb motiu del nivell social, del sexe o de les preferències sexuals dels pacients i ha de ser indiferent a la cultura i a les seves creences religioses, respecte de les quals ha de ser especialment respectuós.
- 9.** Independentment dels legítims interessos del fisioterapeuta, l'atenció a la salut de l'usuari ha de prevaler sobre qualsevol altra conveniència i ningú no pot ser qualificat per raons diferents de les professionals.

10. El fisioterapeuta ha de respectar el dret de l'usuari de decidir respecte del seu cos i, per tant, procurarà que la seva intervenció hagi estat lliurement autoritzada i consentida pel pacient.

11. A fi de fer possible la decisió de l'usuari, en tot cas, el professional de Fisioteràpia li ha de facilitar, de forma prou entenedora, la naturalesa i l'abast del tractament i el desenvolupament dels seus efectes, tot oferint-li la informació addicional que sol·liciti.

L'interlocutor ha de ser sempre, i exclusivament, el propi pacient, a no ser que, amb motiu de la seva minoria d'edat, incapacitació, o prèvia la seva expressa autorització, correspongui a altres persones -preferentment familiars- conèixer i decidir respecte de la seva intervenció.

12. Llevat del cas d'expressa decisió del pacient o de contingències imponderables i sobrevingudes, el fisioterapeuta que inicia un tractament l'ha de seguir fins que, raonablement, l'entengui acabat, segons propi criteri professional o indicació del facultatiu que l'hagués prescrit. Si hagués de cessar en el tractament per causes de força major, ha d'oferir al pacient la possibilitat de seguir-lo tot proposant-li un altre professional de la seva confiança.

13. El fisioterapeuta ha de mantenir en secret tota la informació que rebí per la seva raó professional i només se'n pot servir, sense divulgar les dades personals que conegui, amb finalitats docents o estadístiques.

14. Dins l'àmbit de les seves possibilitats, el fisioterapeuta ha de vetllar perquè els recursos materials del lloc d'exercici professional reuneixin les condicions necessàries, permetin la intimitat i la comoditat de les persones ateses i siguin els adequats a les seves necessitats i a les del tractament.

Tanmateix, ha de tenir cura que es creï el millor ambient i grau de relació professional possible per l'efectivitat de l'atenció sanitària.

15. Les condicions físiques o de salut de l'usuari no han de constituir cap inconvenient de l'atenció i del tracte professional del fisioterapeuta, ans al contrari, els drets del malalt han de ser qualificadament respectats a fi d'assegurar-li el reconeixement de la seva dignitat i llibertat i procurar-li les millors condicions de comoditat possibles.

16. El fisioterapeuta té el dret de cobrar els honoraris que corresponguin amb motiu de la seva intervenció, valorant-los segons correspongui i pertoqui d'acord amb els criteris mínims que dicti el Col·legi o l'Organisme corresponent.

17. No és permès al fisioterapeuta l'acceptació de remuneracions procedents d'usuaris tractats amb motiu de la seva pertinença a entitats d'assegurança o mutualitats públiques o privades amb les quals tingui contractada l'assistència dels seus afiliats o hagi d'atendre amb motiu de la seva vinculació professional.

18. Cap fisioterapeuta pot derivar pacients del centre on exerceixi la Fisioteràpia a serveis privats amb propòsits lucratius.

19. El fisioterapeuta pot dur a terme i col·laborar en programes de recerca que tinguin com a objectiu el coneixement de noves tècniques d'atenció de la salut o la millora de les existents.

En tot cas, la investigació amb éssers humans requereix l'estricta seguiment de les normes nacionals i internacionals que siguin d'aplicació i el respecte a la lliure voluntat del pacient.

20. En general, el fisioterapeuta ha de ser partícep, juntament amb els altres ciutadans i els membres d'altres professions sanitàries, de la responsabilitat de proveir les necessitats de la població en matèria de salut.

III. RELACIONS DELS FISIOTERAPEUTES AMB ELS SEUS COMPANYS

21. Les relacions entre els fisioterapeutes han d'estar presidides pel respecte mutu i la recíproca consideració; el bon ànim i disposició han de fer possible atendre les sol·licituds d'ajut, de col·laboració o de consell procedents de companys que en tinguin necessitat.

22. Llevat del cas que ho sol·liciti o consenteixi expressament el pacient, el fisioterapeuta s'ha d'abstenir d'interferir en la tasca professional dels companys.

23. No està permès als fisioterapeutes polemitzar en públic respecte de l'adequació dels tractaments que apliquin els companys.

Així, el respecte al company absent obliga a excusar-lo i a defensar-lo en les polèmiques que el puguin perjudicar o desmerèixer el seu bon nom.

24. En cas que l'actitud professional d'algun company sigui decididament contrària als principis i a l'ètica que inspiren aquest Codi, el fisioterapeuta resta obligat a comunicar-ho al Col·legi, tenint sempre cura que no trascendeixi als pacients o a la resta de col·legiats.

25. En la mesura de les seves possibilitats, el fisioterapeuta ha de contribuir en la formació professional dels estudiants de Fisioteràpia, tot oferint la seva experiència i els seus coneixements a les necessitats del seu aprenentatge.

IV. RELACIONS DELS FISIOTERAPEUTES AMB ALTRES PROFESSIONALS DE LA SANITAT

26. El fisioterapeuta forma part del sistema de salut al qual aporta, des de l'autonomia dels seus coneixements, el seu propi criteri professional en l'assistència que li és atribuïda.

27. En la seva activitat, el fisioterapeuta ha de mantenir una estreta col·laboració amb el professional que hagués diagnosticat el seu pacient i amb els altres professionals que integrin l'equip del qual formés part a fi de restaurar, millorar o mantenir, segons fos el cas, el nivell de salut del pacient.

28. La col·laboració amb els companys professionals ha d' estar presidida pel respecte recíproc i el principi de la lleialtat.

29. En la mesura que ho permeti el seu criteri professional, i sempre segons responsable col·laboració, el fisioterapeuta ha de seguir les indicacions procedents del metge que hagués prescrit la seva intervenció.

Cap fisioterapeuta es pot veure obligat a seguir indicacions o a aplicar tractaments que professionalment entengui ineficaços o contraproductius respecte dels objectius de la seva intervenció o que atemptin contra els principis que estableix el present Codi Deontològic.

Per tant, arribat el cas, el fisioterapeuta haurà de manifestar al metge -de forma fonamentada- la seva disconformitat en l'aplicació d'un tractament determinat.

Si la discrepància es produís en una relació jeràrquica amb motiu de l'estructura del lloc de treball, i sens perjudici dels paràgrafs anteriors, el fisioterapeuta ha de posar tots els mitjans al seu abast per tal de superar el desacord amb el menor perjudici possible i, eventualment, sotmetre la situació al criteri de qui jeràrquicament la pugui resoldre.

30. Atenent l'evolució del tractament, el fisioterapeuta pot donar per finalitzada la seva intervenció, bo i traslladant, a qui l'hagués prescrit, la seva valoració respecte de l'acompliment dels objectius.

31. L'intercanvi de dades i d'informacions relatives als pacients constitueix un important ajut de l'assistència. Per això el fisioterapeuta té el dret d'obtenir les que li calguin en la seva intervenció i ha de facilitar les que siguin necessàries per a l'atenció del pacient.

V. RELACIONS AMB ELS ORGANISMES PROFESSIONALS.

32. Segons prescriuen les lleis, per tal d'exercir la Fisioteràpia a Catalunya és preceptiva la incorporació en el Col·legi de Fisioterapeutes de Catalunya.

33. Atès que el Col·legi constitueix l'instrument de defensa i representació dels fisioterapeutes de Catalunya, aquests han de contribuir al seu sosteniment en el més ampli sentit, tot respectant-ne els Estatuts i altres normes socials i atorgant-li la deguda consideració.

Tanmateix, prestaran la col·laboració que els sol·liciti el Col·legi i seguiran les indicacions adoptades tot seguint les normes col·legials.

34. Ateses les funcions que les lleis reserven al Col·legi, el fisioterapeuta ha d'entendre delegada la seva representació en els aspectes que siguin de la competència del Col·legi.

35. El fisioterapeuta té l'obligació de promoure la qualificació de la Fisioteràpia i d'evitar l'intrusisme. Per tant, ha de comunicar al Col·legi els fets i els suggeriments adients amb aquest propòsit, aportant proves i denunciant a la Corporació les situacions que permetin l'exercici de la Fisioteràpia per part de persones que no siguin fisioterapeutes o no estiguin degudament habilitades.

36. El fisioterapeuta ha de contribuir a la defensa dels drets i principis establerts en aquest Codi i en els Estatuts del Col·legi.

37. El fisioterapeuta ha d'admetre i fer efectiu el resultat dels arbitratges col·legials als quals s'hagués sotmès amb motiu d'assumptes estrictament professionals.

38. El fisioterapeuta té el dret de sol·licitar i de rebre l'ajut que li calgui i li pugui facilitar el Col·legi.

VI. L'EXERCICI PROFESSIONAL

39. Sigui quin sigui el règim professional que adopti, el fisioterapeuta ha d'exercir la seva activitat respectant els principis d'aquest Codi i promovent-ne el seguiment en el seu àmbit d'actuació.

40. En la seva activitat i, especialment, en l'exercici de la professió, el fisioterapeuta ha de tenir cura de respectar i de promoure l'atenció dels principis fonamentals de la persona.

41. El fisioterapeuta ha d'assumir les tasques professionals que li siguin encomanades de forma seriosa i responsable i en funció dels seus coneixements, habilitats i disponibilitat de mitjans, tots els quals han de ser adequats a l'interès de l'usuari.

42. Per tal de seguir la constant evolució de les tècniques de la Fisioteràpia, el fisioterapeuta ha de procurar la permanent actualització dels seus coneixements tècnics i professionals i ha d'estar al corrent dels programes de prevenció de les malalties i de la promoció de la salut entre els ciutadans.

43. Tot i que la intervenció professional del fisioterapeuta no revesteix el caràcter d'urgència, en el sentit d'immediatesa respecte d'un risc vital, la seva condició de professional de la Sanitat l'obliga a oferir i aplicar els seus coneixements professionals en les situacions d'urgència en les quals sigui requerida la seva actuació o en tingui coneixement.

44. Abans d'iniciar la seva intervenció, el fisioterapeuta ha de tenir cura de conèixer el diagnòstic corresponent.

45. El fisioterapeuta ha de posar sempre a l'abast del pacient tots els recursos disponibles i la millor disposició possible a fi i efecte de procurar l'objectiu terapèutic que presideix la seva actuació.

Sempre que la seva actuació professional pugui haver estat causa directa o indirecta de qualsevol perjudici, el fisioterapeuta ha d'assumir la seva responsabilitat professional i disposar el necessari per a restablir la situació anterior.

46. Atès el caràcter sanitari de la Fisioteràpia, i sens perjudici dels drets laborals que li corresponguin, el fisioterapeuta ha de ser especialment cautelós amb l'exercici del dret de vaga, tot procurant el menor perjudici possible a l'usuari.

47. En tot cas i sota qualsevol circumstància, el fisioterapeuta ha de fer valer el caràcter terapèutic i sanitari i la metodologia científica que constitueix la raó de ser de la Fisioteràpia i s'hi ha de referir amb la deguda dignitat.

VII. INTERPRETACIÓ I ADEQUACIÓ DEL CODI

48. La interpretació i l'aplicació dels principis continguts en aquest codi han d'evolucionar i han d'ajustar-se a la realitat en la qual estan inserits i, per tant, han de permetre la seva adequació segons evolucioni la Fisioteràpia i, en general, l'activitat sanitària.